

Nieuwsbrief 05

februari 2007

Dames en heren, hooggeëerd publiek!

In plaats van stichtingsvoorzitter voel ik me deze dagen soms net een circus-directeur. Van een rondreizend circus welteverstaan. Gewapend met de prachtige promotiefilm "Duizendwielenwagens", de maquette van het Stationserf, dozen vol informatiemateriaal en een oude stembus waar véél enveloppen in passen, doen we bijeenkomsten en recepties aan. In de tas een stapel cheques en een camera: nieuwe vrienden worden onmiddellijk vereeuwigd.

En overal vinden we bijval: wat een leuk project, wat een mooi initiatief! Dat verbaast ons niets: wij roepen dat al jaren maar zo langzamerhand vinden we steeds meer 'ambassadeurs' aan onze zijde. En daar zijn we erg blij mee!

Verder brengen de producten van restauratiearchitect Theo Fickers de gemeederen in beweging. Zijn tekst en uitleg bij de oorspronkelijke bestektekeningen zal ik niet licht vergeten: het enthousiasme sloeg één op één over op de leden van het projectteam.

Ik hoop dat ook u daar wat van meekrijgt bij het lezen van deze vijfde nieuwsbrief.

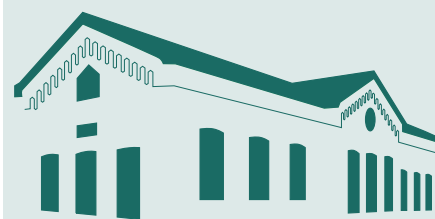
Jan Koudijs

Voorzitter stichting Station op Wielen

In dit nummer:

- Oude station: project van het jaar 2007
- Stichting Philadelphia officieel aangehaakt
- Duizendwielenwagens?
- Van knipvoeg tot palmet
- Herinnert u zich deze nog?
- Het ritme van langrazende treinen
- ..over echte wielen en 5000 euro

www.stationopwielen.nl

BURGEMEESTER LAMERS BETUIGT SYMPATHIE

Oude station: project van het jaar 2007

Tijdens zijn jaarlijkse Nieuwjaarspeech vroeg burgemeester Lamers van de gemeente Houten expliciet aandacht voor het behoud en de herbestemming van het oude station. Stichting Station op Wielen is blij met deze openlijke steunbetuiging en merkt nu al dat de oproep leidt tot extra giften en donaties van ondernemers, verenigingen en clubs.

Sinds ons vorige schrijven hebben we behoorlijk wat nieuwe vrienden gemaakt:

- ProCap Projectmanagement BV
- Hospitality Consultants
- Rijnconsult BV (bedrag nog onbekend)
- TLU Landschapsarchitecten
- Gebr. Uytewaal
- Athos de Jong Makelaardij
- Viveste
- Grontmij
- KMM Groep
- Van Wijnen Deventer

Ook vrienden worden?

Vrienden worden? Dat kan! Met een bijdrage van minimaal € 1.000,- mag u zich officieel 'vriend van het oude station' noemen. Neem contact op met Marieke Thissen, tel. 06-20444759 of mail naar: marieke.thissen@houten.nl voor meer informatie.

CENTRUM VOOR DAGBESTEDING KOMT STAP DICHTERBIJ

Stichting Philadelphia officieel aangehaakt

Meer goed nieuws aan het begin van 2007! Stichting Philadelphia Zorg is nu officieel partner in het project: op 12 januari jl. ondertekende regiomanager Kors van der Knijff een samenwerkingsovereenkomst met als doel te komen tot de realisatie van dagbestedingsproject 'het oude station'.

De samenwerkingsovereenkomst regelt de organisatie, taken en verantwoordelijkheden in de periode van nu tot aan de oplevering van het dan verplaatste, geres taureerde en de voor het project opnieuw ingerichte gebouw. Na oplevering wordt de samenwerkingsovereenkomst omgezet in een huurovereenkomst. Dat duurt nog wel even: de verwachting is dat 'het oude station' in de vroege zomer van 2008 haar deuren opent.

Philadelphia nu al betrokken partner

Ook op de kortere termijn staan de cliënten van stichting Philadelphia ons terzijde. Bij bijeenkomsten en vergaderingen zullen zij alvast wat catering verzorgen. Daarnaast wordt onder leiding van Andrea Moffatt, trekker van het keramiek atelier in Driebergen, op diverse werkplaatsen in de regio gewerkt aan het vervaardigen van kleine 'kunstwerkjes' die door de stichting verkocht kunnen worden aan bewoners en belangstellenden. Bij de volgende vriendenbijeenkomst hopen wij u een kijkje te geven in de 'winkelwaar' van Stichting Station op Wielen.

PROMOTIEFILM OUDE STATION POPULAIR

Duizendwielenwagens

Begin januari bracht de stichting een promotiefilm uit over het project. In ruim twaalf minuten komen de drie fases in het project aan bod: van verplaatsing naar restauratie tot en met de inrichting en herbestemming van het oude stationsgebouw.

Projectleider Jantine Sijbring is blij met de film. 'Met een minimum aan middelen hebben we nu een maximaal wervingsinstrument in handen. De film is boeiend en aantrekkelijk. Doet het goed op recepties maar is ook prima geschikt voor presentaties. Interviews met diverse betrokkenen worden afgewisseld met oude foto's, oude bestekstekeningen en ontwerpschetsen voor de toekomst. Een duidelijke voice-over knoopt de verschillende fases in het proces aan elkaar. We krijgen veel leuke reacties.'

In de film komen Peter Luijtjens (ProRail), Theo Fickers (restaurant-architect) en Joop van Rossem (Philadelphia Zorg) uitgebreid aan bod. Natuurlijk roept voorzitter Jan Koudijs in de film iedereen op het project te steunen: "Financieel, materieel, grote of kleine bedragen: alles is welkom!".

RESTAURATIEARCHITECT THEO FICKERS

Van knipvoeg tot palmet

Na zijn studie historische architectuur rolde Theo Fickers via werkzaamheden voor diverse ingenieursbureaus de wereld van het spoor binnen. Specialiteit? Stations! En dan vooral het restaureren van monumentale stations. Aan het woord is een architect in ruste.

De restauraties van de stations Holland Spoor, Hoorn, Goor-Delden, Echt en Horst-Sevenum zijn van de hand van Theo Fickers. Vergelijkingen met het sta-

tion in Houten zijn snel gemaakt. Aan de hand van originele bestektekeningen vertelt Fikkers hoe het station er ooit moet hebben uitgezien: "In de oorspronkelijke staat bestonden de gevels uit metselwerk in roze- en geeltinten afgemaakt met een mooie geknipte voeg. Die stuclaag is er later opgekomen en heeft veel details onder het pleister verstopt". Onderzoek moet uitwijzen of het mogelijk is die stuclaag te verwijderen en de oude gevels te herstellen.

De kleine waterstaatstations uit de eerste lichting (vanaf omstreeks 1860) waren allen voorzien van prachtige houten daklijsten met accenten op de uiteinden. Fikkers: "Dat zijn de palmetten. Gemaakt van zink en zeer beeldbepalend. Op de topgevel middenvoor het pronkstuk: twee griffioenen die elkaar naar de kroon steken." Wat verder in het oog springt: de vier symmetrische schoorstenen op het dak, de oude hoeklantaarns, de detaillering van ramen en de deuren, de luchtroosters op de kopse kanten, precies boven de retirade die vroeger als toiletgroep dienden. Voor wat betreft de buitenzijde van het pand wijst Fikkers tot slot nog op de ronde uitsparing in de voorgevel waar ooit de karakteristieke stationsklok gesitueerd was.

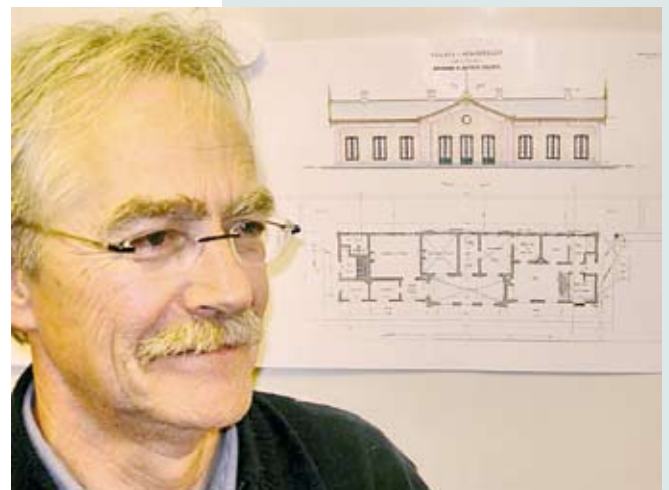
Planken en parket

Het pand is zo vaak verbouwd dat er binnen weinig oorspronkelijks terug te vinden is. Wel staat de constructie van het middenschip nog overeind. Fikkers: "Het oude bestek laat zien dat de vloer in het voorhuis van steen was. Een combinatie van wit marmer met donkergrijs natuursteen. Alle andere vloeren waren van hout. In de wachtkamer 3e klasse een planken vloer; in de wachtkamer voor de 1e en 2e klasreizigers een toplaag van parket." Een betrekkelijk eenvoudige ingreep, restauratietechnisch gezien. Net als de stucplafonds overigens, die weliswaar zwaar beschadigd zijn maar toch voldoende materiaal herbergen om ze op een verantwoorde manier te reconstrueren. Veronderzoek tenslotte moet uitwijzen welke kleuren de diverse onderdelen in de beginperiode hebben gehad.

Over wens- en wachtlijst

De diverse aanbevelingen worden nu verder doorgerekend. Ze vormen een soort 'wensenlijst' vertelt Wim van Esschoten, projectleider Restauratie en herbestemming: "Nu de verplaatsing dichterbij komt, zien we dat ook de werving van fondsen en sponsors op gang komt. Ons primaire doel is het gebouw nu eerst weer functioneel en representatief te krijgen. Daarna gaan we met de wensenlijst aan de slag. Het resultaat van de fondsenwerving bepaalt uiteindelijk welke onderdelen worden uitgevoerd en welke niet. Met andere woorden: van de wensenlijst blijft tenslotte een wachtlijst over."

De komende periode gaat Fikkers aan de slag met scenario's voor de juiste indeling van het pand. Het werk aan het station Houten is een van de laatste klussen in zijn 'arbeidswerkzame' leven. Daarna wacht zijn huis in Frankrijk, eveneens volop in renovatie!

Theo Fikkers

Herinnert u zich deze nog?

De stichting werkt aan een boekje met verhalen over tijden van weleer. Herinneringen kunnen het oude station weer tot leven brengen. Wij zijn op zoek naar onbekende, leuke, bijzondere, unieke maar vooral persoonlijke verhalen van bewoners, werknemers, burens of reizigers. Ook oude foto's of beeldmateriaal is zeer welkom.

U kunt reageren via info@stationopwielen.nl.

Het ritme van langsrazende treinen

Ze kwamen in 1939 als tweeling in het stationsgebouw ter wereld. Tot 1954 brachten ze er hun jeugd door. Dory van Kampen en Lucy de Sain hebben goede herinneringen aan hun eerste woonstek: 'een heerlijke plek om te spelen'.

Het verleden herleeft als Dory en Lucy de oude foto's bekijken. "Kijk, hier stond een hek zodat de kleintjes niet zomaar het spoor op konden rennen. En dit zijn Hennie en Truus zittend op de waterput." Met hun drie broers en zussen woonden ze in het oude station. Vader van Kampen bediende de wissels en verstuurde morsetekens. Beneden was de woonkamer en het kantoor, boven drie slaapkamers. Ook de kelder en de zolder werden gebruikt door de familie.

In de vijftien jaar dat de zusjes in het station woonde, maakten ze veel mee. Het begon met de Tweede Wereldoorlog. "We hadden een schuilkelder afgedekt met houten wagondelen," vertelt Dory. 'En toen in 1944 de spoorwegstaking uitbrak moest het gezin het pand noodgedwongen verlaten. Het station viel in handen van Duitse soldaten en de familie dook onder in een bakhuis bij een boerderij in 't Goy. Na de oorlog keerde het gezin terug. "Ik was een tijd vreselijk bang en durfde niet te gaan slapen," herinnert Lucy zich. "Op zolder lag nog een stapel soldatendekens. In de kelder bleken de weckflessen van mijn moeder geplunderd. Dat vond ze heel erg, want veel te eten was er toen niet."

(...) De zussen hebben veel verhalen over hun vader als stationschef. "Hij was een keer vergeten de spoorbomen te sluiten, waardoor er consternatie ontstond. Hij verzon toen dat er een egel vastzat in het mechanisme van de bomen, en dat daardoor de bomen niet meer dichtgingen." Ook liet de stationschef de trein uit Tiel soms even stoppen in Houten, zodat moeder van Kampen thuis uit kon stappen als ze op familiebezoek was geweest.

Het stationskantoor op de begane grond was een trefpunt van conducteurs en machinisten. "Ze liepen vaak even binnen voor een praatje, het was altijd een gezellige drukte," vindt Dory. Veel buurtkinderen kwamen langs om met de kinderen Van Kampen te spelen. "In het station kon je geweldig verstoptje spelen. Later speelden we vaak bij houtzagerij Van Soest, verderop langs het spoor. Het was een spannende en avontuurlijke omgeving en we hadden veel ruimte en vrijheid."

In 1954 verhuisde de familie naar Maarsbergen waar vader Van Kampen zijn werk als stationschef voortzette. Maar de warme herinneringen aan Houten blijven de zussen bij. Dory: "Als ik een goederentrein langs hoor komen sluit ik mijn ogen en dan hoor ik alleen nog de cadans van de wielen op het spoor. Dan ben ik zo weer terug in mijn vroegere slaapkamertje waar ik 's nachts naar het ritme van de treinen luisterde. Of de geur van een stoomlocomotief, dan zie ik die kolossen met een wolk van stoom zo weer voor me."

GESLAAGDE 4 E VRIENDENBIJEENKOMST

..over echte wielen en 5000 euro

Tijdens de derde vriendenbijeenkomst op maandag 20 november jl. werd de techniek van de verplaatsing voor het eerst tot in detail toegelicht. De alliantie ProRail/CFE heeft specialist Freyssinet aangenomen om het oude station op wielen te plaatsen en 150 meter zuidwaarts te rollen.

Het gebouw wordt eerst zo'n twee meter van de grond opgevijzeld en daarna op zes karretjes geplaatst. Vervolgens wordt het geheel over een speciaal daarvoor aangelegde baan vervoerd. Op locatie wordt het gebouw een stukje opgetild om de karretjes er weer onderuit te kunnen rijden. Met recht een spektakel, zeker als het gebouw in zijn geheel twee meter boven de grond zweeft.

Nieuwe vrienden

De aanwezigen was gevraagd eventuele nieuwe vrienden mee te brengen. Dat verzoek leverde Jan Koudijs, voorzitter van de stichting, die middag twee cheques op. Norbert van Doorn, directeur van ProCap uit Utrecht had sinterklaas bereid gevonden een cheque van € 4.000,- uit te reiken. Van Hospitality Consultants uit Amersfoort was directeur Bernard Drion aanwezig. Hij steunde het project met € 1.000,- en werd daarmee vriend van het oude station.

Voorbeeld van een vergelijkbaar project: een woonhuis op wielen!